

2

C.

כה
לאלה

בין בחור ובתולה אלוזכים נחמדים רוב יקטלה עד לתקל נחמדי
הנה והוא באר נפלה אודות הנשים אנו יצואם וצעה הנה צד
האדם בין וסניק ובה הוא בחור אצל נפלה לאלה יצוא
עמה יצואם - ואחר זמן אחד נפלה האלה הנה יצואו הנשים
ואחר זאת זה לא הנה האלה ופני המורה אה הנה
אענין האלה :

הנשים

אחרי האלה אצל לבנה אצל לב אצל לב האלה אצל
אחרי הנדה והלואה לא האלה והאלה - ואצל אצל לבנים אצל
ל אצל האלה האלה האלה :

11

ל אצל האלה האלה :

והנה הפיר לבנים אצל לבנים : ואה הנה כונת
בבית ונפלה לבנים האלה הנה לבנים :

ל אצל אצל לבנים אצל לבנים
ל אצל אצל לבנים אצל לבנים
הנה אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים :

א

אה הנה כונת לבנים :

הנה לבנים אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים
אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים
הנה אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים
ל אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים :

ל אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים
אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים
ל אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים
ל אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים אצל לבנים

במאמר לפניו היא עצמה אשר להאיר הנאמר איזה מחצית בחליצה (והיא לא
תתקן/ ותקנה) מתקנת זה לחלוף מחצית להיא מלכה ומלכות לא יתקנה (תקן
כלל האל לאן או הנאמר מן החליצה למתקנת או לחלוף :

וזה לצורך קנה גבול אין אזה נפיקותי/ אענין דינא בשרא אולי מחצית לצורך
לענין דברים מה לפניה (והוא קל) קנה לבדו דברים ילא התנה מאחר לאן
אזרה מבעתם (כמו לאחר שמיאז קנה/ אוי) והוא לא זה דפוסקים :

ב עכזה לבנה מאן :

ובזה המאמר אורה הדבר (א) מה היתר כונת האל בלעקצ לא יבור עזה
אע"פ :

מה היתר כונת הקלע

כתב האור האל כי האל קנה בן להיטה כבן הנדב אל בשר בן/ אענין
לענין קלע אורציה לקחת וז' ולחלף/ זה אחר אל/ הן אדם וכתב הקלע
וגל וכן לחלף/ אחר כונת הנדב :

קנה קלע האל לא יבור עם הפקיה אע"פ ומאחר לקלע האל
באשר הפקיה היתר וז' וז' היתר כונת אסור עצמו על האל האור
לא יאמר אע"פ :

קנה לבנה לחלף :

האל כי מן לבנה אע"פ אסור איהם יקדו לאסורה מן מחצית
בליקצה הזאת לבנה אע"פ לבנה (כה) חומר בשרים
לחנכים חיים על בשר מלכה כבשה חלטה מה אין בן/ לבנה
אך גיסין קוראין למי חנה ב' על דעתה ב' וז' האור לבנה
לאן אולי מלכה אסור לאיך מלכה בלי חפץ ע"כ וכתב עזה
אבות העולם על האל דינא ואוסכם הוא חזק באחרונים (ע"י/

מראה פנים על הידואל (ה'ל) והחמס' על כתף זה דפ' ה' בלפועות
ה' יח' וז' נלעז לא יאכל מזה אף לתת זה אסור לטוב מזה
ה'ל הפסח וט' אכל חייב מלפ' לזועה בט' ואין זה לזועה לט' לה'ל
א' נלעז לא יאכל מזה ה'ל הפסח אלא כל עתים לזכור מזה דהם
ה'ל עט עת לזכור זה מלפ' ומתק' לה'ל לזועה על אה' הימים
ה'ל על לא הפסח וכן כל כיוצא בזה עכ' ובת' ה'ל מלפ' בלזועה ה'ל
זהו את המזונות ה'ל ה'ל ואל' תעלה אף בחילא אכל יחזק ה'ל
(א' אלא הפסח עכ' אל' ה'ל ג' - וכן הד' כוס נלעז על דברים
האסורים בלענין לט' אכ' לזועה לא אכל ואכל אכ' לזכור וזו
אכ' לזכור אכ' לזכור וזו אכ' לזכור לט' אכל ואכל נזכר
וסיפור לזכור וזו אכ' חייב וזו אכ' אכ' (כ'ג') אלא ה'ל וז' סוף
וה'ל ח' וז' יח' דאח' כ'ל דברים האחרים עט דברים האסורים
וה'ל פ' ע' וז' אכ' הידואל (ה'ל) ה'ל אכ' כ'ל אכ' כ'ל
אין לפועות חזק על אסורין ה'ל א' אכ' אכ' לזכור חזק על
האסורין עכ' וז' דה'ל כ' יח' (חמס' ה'ל לפועות פ' ה'ל וז' וז'
פ' ה'ל ה'ל)

אם קנה בין אלהיך וקנה לא אלהי האדם הנשאר אצלך עמו אלהיך
אמרו אלהי אדם וקנה לא אלהי אדם וקנה לא אלהי אדם וקנה לא
אלהי האדם אחרת עליו (וזה מלך אלהיך עמו) עם האדם
אלהי האדם אחרת עליו ועם האדם אחרת עליו ואלהי האדם
האחרת עם אלהי אדם וקנה לא אלהי אדם וקנה לא אלהי אדם

וא"ת הלא מעם אחד הלא האמונה על מצוות ה' יקום דא"ת או אם קרה
 מהביטא באיזה צד אלף איש היה לא נלכד אלא את המצודה כיון
 אצלם או אמר והא דבידיה הלא נחמא אי דמי יקום אי קמי יחולק
 (באות א"ל) וכן כתיב הלא המצודה לא יא' סימ' וזהו ק"ו
 ס' הלא ס' ז' בנלכד אהלך וזהו איך נלכד אהלך את המצודה -
 אף כי זה אחד לבד את אחיו והיבאה ופלי' ופלי' ואז הכריחה
 ויתן קידו ויפלא אברהם אברהם אי דמי אהלך מי יאמר קידו
 אלא קודם מעלה כן קודם נלאי אחיו אהלך באוה"ת אהיה
 הכריחה חפזית קודם אהיה והוא נלכד לאסור עצמו אהלך איש

אש יודע אולי היום הנוסף יהיה חפץ יישוב ובחור סיפור בתה זה
 יתקן חלק אחר תל' קד' וצד כתב וג' דאפילו המצוינו למרחיק היישוב
 כל אולם ממ' מי יודע אולי עד אז ילפיד ה' חושו על כל קלח דיתבונן ולא
 כמו הדורות הקדמונים ונמצא יהיה הוא אסור בכה' הלבועה עכ' הח'ם
 ובאמת דברי הרא' הם סיוע חזק למה לכתב הח'ם כאן דהלא כתב
 וג' ואין זה נלמד אלא ממנו דהדידיה חלה רחמנא וכו' לבאותה לעה
 נרצה לחלוץ זהו מלות עכ' - ולכן מטעם זה לא חלה קצת הלבועה
 על מצוות יישוב אלא מן הטעם שאחר לכתבת דמילונה ;
 אלה מלך הלבועה הזאת אין כאן עכבה לחליצה דהלא ראינו בספר
 א' אור' ד' דאפ' אם היממה נודרה אע"פ להש' גרמה לא הייתה עכבה
 לחליצה כל' כאן להש' לא גרמה וע"ן מה לכתוב דמילונה היש' שיה' ע
 סי' א' ס' ;

א. צהרית אשתך (בדיח ולבוא)

לפניו אין און צייכט אהרן רביה ולבנה :

[illegible]

חלצה - אבן קרב פלס דבת ייבוס היא לא היקם אחת חלוצה
 בודעה עליה אבן אייבמה - וב/מזינו שכי חרל וחולת דקני חלצה
 נקבו אצל דאין עולם חלצה דקמיהו הוא דכאין אהו (תוס' לט' אה)
 דה (ל) וצין קלע אהע ס' נס' ס' ד' וצין דקמיהו סגור חלצה
 סיא/מ' אה לכתוב למ קלס מידע והצמח לראש היה נהג לתת קרס
 אלא לתת קלס כד' לתקא עולם אייבוס אק אפילו הכי לא נהגו אהני
 אותה לחוצה מלס דנקטין כלל דהו' דקמיהו אראא כח לכתבו
 הארצות והצמח וראי הימית ההודות אלא הקא הארצות למ וצין
 אלז דית למהל אצין זה דסי' נס' ס' ד' -

ואתה הלא מלסס אה און צליכס לתת נבדח ולסוצות דהר
 אצין דפ' מלכות חלצה (ק' :) חלצה מצולית וט' מצולית דאין כלל
 וצאין/פס' ה' דאמר חוצה און ה' דא' אהר חוצה און ואהלו
 אצין/זה ט' חלצה פסקו הפוסקים דלחיק לא יהא היקם און
 חלצה ולכ' אס נלעז היקם חלצה מתקין א קודם חלצה - אק קרב יל'
 דאין היקם און חלצה דר' אס האלה לא חלצה חלצה יעלה הע' כדון
 ואין היקם חתה לביבמה חל' נצא לא אחמר כח השונס לנספחו
 לתת זה א' אחמר יראת אהר על לסוצות א' קר' אונס אוקלסס קא/
 השונס מל' אחר ואעל חלצה יעלה חלצין והחפצו זה און קר'
 אונס - וראיה זה מלצין קד' ט' דהא אהל אס אגל אה אהל אהל
 אנה תחתיו א' ח' מלס אהל השונס לא אעל דנתנ' צליק אעלה חלצין
 ובחפצו וכת' אהרין דהלו אצין זה ט' חלצה :

אכ' נראה אע' בא' אס לא יתנו את נבדח ואת לסוצות און כח/ל'
 איהו אעס את חלצה - אק אכ' אס תיב' חלצה לתת אה אה
 נבדח ותמל' פתח אהר זה אה אה וק' א' חכ' ויתר אה
 אה יהיה דק אהרדור לוס הארצות והשונס הימית דהא אהל
 איהר וילצח פתח נפילין

ח' אהרם ב' אהל כח לכת ד' א'

כ' קרס חלצה א'